

mange Slag, det er et Spørgsmaal om Kultur, det er et Spørgsmaal, som angaar os alle i meget høj Grad, og derfor vil det ogsaa fremdeles ligesom i forrige Samling sætte Sindene i Bevægelse herhjemme og i alt Fald i nogen Grad bidrage til at ødelægge Resultaterne af det Arbejde, som vi skulde foretage herinde.

Samtidig med at Forholdet er saaledes, have vi set, hvorledes de Reformers, som Regeringen har fremsat, ere blevne lagte øde, f. Eks. de kirkelige Love, som jo bleve ødelagte, da de kom over i Højres Hænder i Landstinget. Det var ikke det Resultat, som den højtærede Minister og Demokratiet i dette Ting havde tænkt sig, da disse Love fremkom. Det Resultat, som blev opnaaet, var en fuldstændig Forkvækling af disse Forhold. Det havde man ikke tænkt sig skulde blive Følgen af Systemskiftet. Valgretsforslaget blev begrævet oppe i Landstinget ved Slutningen af sidste Samling, Retsplejeforslaget blev ogsaa lagt øde, Ægteskabsloven høre vi heller ikke noget til mere, og hvad er Grunden dertil? Jeg mener, at en væsentlig Skyld derfor maa lægges paa den højtærede Regering, fordi den ikke har haft en fast Haand overfor den Lovgivningsfaktor, som lægger Hindringer i Vejen for, at Systemskiftet kan komme til paa demokratisk Maade at præge Lovgivningsarbejdet her paa Rigsdagen. Man har ikke ved en eneste Lejlighed set, at der fra den ærede Regerings Side blev sat, om jeg saa maa sige, en Trumf paa, eller at der har lydt et kraftigt Slag i Bordet overfor de Herrer Lovgivere, som i væsentlig Grad forhindre, at Folkets Villie for Fremtiden kunde blive Landets Lov.

Den ærede Landbrugsminister var i Sommer til et Møde, eller et Fællesmaaltid var det vist nok, nede i Roskilde, og der udtalte han sig ligesom adskillige af de andre Ministre om den politiske Situation, og han manede sine Partifæller, Venstremændene, til at vise mere Mandighed i deres Optræden. Jeg vil sige, at dette Raad var for saa vidt paa sin Plads, som jeg tror, at mere Mandighed kunde tiltrænges i Venstres Optræden overfor Højre og overfor Landstinget. Forholdet er jo det, mine Herrer, at Højre, det gamle Højre, har i Virkeligheden endnu ikke forsonet sig med den for dem saa sørgelige Kendsgerning, at det ikke mere er dem, som regere i dette Land. Men jeg vil da sige, at det er en ren Parodi paa en Venstre-regering, naar det skal være Højre og de frikonservative, der fremtidig ligesom hid-

til skulle bestemme, hvad der skal være Lov i Danmark. Jeg mener, at til et parlamentarisk System hører ikke alene det, at Regeringen er udgaaet af Folketingets Flertal, men der hører ogsaa den væsentlige Ting, at denne Regering er i Stand til at sætte sin Villie igennem overfor det privilegerede Ting. Disse to Ting ere nødvendige, naar der skal være Tale om en parlamentarisk Regering, som kan udrette noget.

Forleden Dag udtalte det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ligeledes sin Tilslutning til Regeringen, og han meddelte, at Højre var villigt til at yde sin Hjælp til Gennemførelsen af alle gode Reformers. Det er højst mærkværdigt at høre saadanne Udtalelser fra de Herrer, hvis Partifæller deroppe — ikke hernede, thi hernede spille de ingen Rolle — have lagt Sten i Vejen for alle de gode Reformers, som der kunde være Tale om i dette Land, siden vi fik den ny Regering. Hvad vil det sige, naar de have dette paa deres Samvittighed, at de alligevel tale om at ville medvirke til Gennemførelsen af gode Reformers? Man kan dog ikke blæse og have Mel i Munden paa en Gang. Jeg siger derfor — jeg kommer igen tilbage til det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) —, at det ærede Medlem har absolut Uret, naar han mener, at Højre støtter den nuværende Regering, fordi Højre mener, at det parlamentariske System nu er gennemført. Nej, Højre ser netop, at vi ikke have faaet noget Systemskifte herhjemme, og saa længe Stillingen er saadan, mener jeg, det vilde være i høj Grad ønskeligt, om man fra Reformpartiets Side maatte i disse Dage høre et kraftigt politisk Ord med Hensyn til den fremtidige Politik her i Landet, i alt Fald den Politik, som man i visse Dele af Venstre vil være tilbøjelig til at føre.

Der skal naturligvis Tid til, har man sagt fra Venstres Side, der skal Tid til at underbygge det parlamentariske System. Aa ja, jeg vil indrømme, at hvis man gjorde et virkeligt Arbejde fra Regeringens Side paa at underbygge det parlamentariske System herhjemme, fik det endda gaa. Men man har jo f. Eks. i forrige Samling set den højtærede Justitsminister gaa uden om sit Parti og forhandle med Højre om Gennemførelsen af den bekendte Pryglelov. Denne Pryglelov splittede hans Parti i to Dele, og saa gik han til Højre for at faa den tilbørlige Hjælp fra den Side. Jeg finder, at det er en underlig Maade at underbygge og befæste det par-